

KARA ŚMIERCY 2007

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

KARA ŚMIERCI 2007

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Pytania i odpowiedzi

Dlaczego Amnesty International sprzeciwia się karze śmierci?

Amnesty International jest przeciwne karze śmierci we wszystkich przypadkach, bez wyjątków ze względu na: rodzaj popełnionego przestępstwa, cechy przestępcy i metodę, jaką państwo zabija więźnia. Kara śmierci jest bezlitosnym zabójstwem istoty ludzkiej, popełnianym z premedytacją przez państwo w imię sprawiedliwości. Stanowi naruszenie prawa do życia zagwarantowanego w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Jest najbardziej okrutną, nieludzką i poniżającą karą.

Tortury i okrutne traktowanie w żadnym przypadku nie mogą być usprawiedliwiane. Tak jak tortury, egzekucja w najwyższym stopniu stanowi zarówno fizyczny jak i psychiczny atak na istotę ludzką. Ani fizyczny ból spowodowany aktem zabójstwa, ani psychiczne cierpienie spowodowane oczekiwaniem na śmierć z rąk państwa nie są wymierne.

Kara śmierci może być narzędziem dyskryminacji, często stosowana jest nieproporcjonalnie wobec ludzi biednych, członków mniejszości i rasowych, etnicznych czy religijnych wspólnot. Kara śmierci jest arbitralnie narzucana i wykonywana.

Próba wyodrębnienia przez państwo „najgorszych z najgorszych” przestępców i przestępstw – z tysięcy morderstw popełnianych co roku – nieuchronnie prowadzi do niekonsekwencji i pomyłek oraz nieuniknionych błędów. Wynikają one z braku tolerancji, dyskryminacji, nieodpowiedniego reprezentowania oskarżonego przez adwokata. Ludzka sprawiedliwość jest omylna, więc ryzyko wykonania wyroku śmierci na niewinnym jest nieuniknione. Amnesty International domaga się bezwzględnego zniesienia kary śmierci na całym świecie.

Zniesienie kary śmierci będzie możliwe, gdy władze dostrzegą, że polityka państwa przewidująca ten najwyższy wymiar kary jest niszczycielska, powoduje podziały i jest niezgodna z szeroko przyjętymi wartościami. Istnienie kary śmierci nie tylko podnosi ryzyko nieodwracalnych

pomyłek, ale także powoduje straty w społecznym i psychologicznym zakresie. Nie udowodniono żeby istnienie kary śmierci miało odstrasżający wpływ na przestępców. Uniemożliwia ona także resocjalizację i pojednanie. Kara śmierci promuje najprostsze rozwiązanie złożonych problemów ludzkich, zamiast poszukiwać ich wytłumaczenia, które mogłoby przyczynić się do tworzenia strategii zwalczania tych problemów. Przedłuża także cierpienie rodzin ofiar morderstw oraz bliskich skazanych więźniów. Środki i energia skierowane na wykonywanie kary śmierci mogłyby być wykorzystane do walki z przestępczością i do pomocy osobom przez nią dotkniętym. Kara śmierci jest objawem, a nie rozwiązaniem dla kultury przemocy. Uwłacza godności ludzkiej i powinna być zniesiona.

Czy przeciwstawiając się karze śmierci Amnesty International nie okazuje braku szacunku dla ofiar brutalnych zbrodni i ich rodzin?

Przeciwstawiając się karze śmierci Amnesty International w żaden sposób nie próbuje zminimalizować znaczenia przestępstw, bądź przebaczać skazanym za zbrodnie, jakich się dopuścili. Amnesty International jako organizacja troszcząca się o ofiary naruszeń praw człowieka, nie stara się bagatelizować cierpienia członków rodzin zamordowanych ofiar, którym głęboko współczuje. Jednak nieodłączne okrucieństwo i nieodwracalność kary śmierci jest niezgodna ze współczesnymi normami cywilizowanych zachowań. Kara śmierci jest niewłaściwą i niedopuszczalną odpowiedzią na brutalne przestępstwa.

Czy kara śmierci jest wykorzystywana przez władze by uciszyć dysydentów?

Kara śmierci była i jest używana jako narzędzie walki politycznej. Jest stosowana by raz na zawsze uciszyć oponentów politycznych lub by wyeliminować jednostki „kłopotliwe” na płaszczyźnie politycznej. W większości takich przypadków ofiary są skazywane na śmierć w wyniku nieuczciwych procesów. Nieodwracalna natura kary śmierci sprawia, że jest ona tak kuszącym narzędziem represji politycznych. Tysiące osób zostało zabitych przez władze i uznanych za niewinne ofiary przez kolejne ekipy rządzące. Tak długo jak długo kara śmierci będzie akceptowana jako legalna forma kary, będzie istniała możliwość wykorzystywania jej w celach politycznych. Tylko zniesienie kary śmierci może zagwarantować, że nie będzie ona używana do walki politycznej.

Jak wygląda zagadnienie kary śmierci w prawie międzynarodowym?

Powszechna Deklaracja Praw Człowieka – przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w grudniu 1948 roku, w odpowiedzi na ogromną skalę terroru i przemocy użytą przez państwa podczas drugiej wojny światowej – przyznaje każdemu człowiekowi prawo do życia (Artykuł 3) i zaznacza, że „Nie wolno nikogo torturować ani karać lub traktować w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający” (Artykuł 5). Według Amnesty International kara śmierci narusza te prawa.

Traktaty stanowiące o międzynarodowych i regionalnych dążeniach do zniesienia kary śmierci:

Drugi Protokół Fakultatywny Do Międzynarodowego Paktu Praw Politycznych i Obywatelskich

na rzecz zniesienia kary śmierci, przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1989 roku. Jego głównym celem jest wprowadzenie totalnej abolicji na karę śmierci, jednak pozwala państwom stronom na stosowanie kary śmierci w czasie wojny - jeśli zostanie to zaznaczone przy ratyfikacji bądź wprowadzaniu w życie protokołu.

Protokół nr 6 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Europejska Konwencja Praw Człowieka), dotyczący zniesienia kary śmierci w czasie pokoju, przyjęty przez Radę Europy w **1983** roku; państwa strony mogą stosować karę śmierci „w czasie wojny lub w okresie bezpośredniego zagrożenia wojną”.

Protokół o Zniesieniu Kary Śmierci do Amerykańskiej Konwencji Praw Człowieka, przyjęty w 1990 roku przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Państw Amerykańskich. Celem protokołu jest wprowadzenie totalnej abolicji na karę śmierci, jednak pozwala państwom stronom na stosowanie kary śmierci w czasie wojny - jeśli zostanie to zaznaczone przy ratyfikacji bądź wprowadzaniu w życie protokołu

Protokół nr 13 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności dotyczący zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, także w czasie wojny lub bezpośredniego zagrożenia wojną, przyjęty przez Radę Europy w 2002 roku. Każde państwo będące stroną Europejskiej Konwencji Praw Człowieka może zostać stroną Protokołu.

(Lista państw, które ratyfikowały powyższe umowy międzynarodowe dostępna jest na stronie Amnesty International www.amnesty.org dziale dotyczącym kary śmierci.)

Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjęty w 1998 roku, nie przewiduje możliwości wydawania wyroku śmierci przez Trybunał, mimo że zajmuje się on najcięższymi zbrodniami takimi jak zbrodnie wobec ludzkości - ludobójstwa i naruszenia prawa podczas konfliktów zbrojnych.

Podobnie ustanawiając Międzynarodowy Trybunał Karny ds. byłej Jugosławii i Międzynarodowy Trybunał Karny ds. Rwandy (odpowiednio w 1993 i 1994 roku) Rada Bezpieczeństwa ONZ wykluczyła karę śmierci z kar, jakie trybunały te mogą nakładać. Kara śmierci nie była także przewidziana za przestępstwa sążone przez Specjalny Trybunał ds. Sierra Leone oraz organy powołane ds. dystryktu Dili w Timorze Wschodnim i ds. Kambodży.

Ale zdarzają się sytuacje, w których państwo nie ma wyjścia i musi odebrać komuś życie?

Obrona własna jest okolicznością, która usprawiedliwia zabijanie przez państwo. Na przykład, gdy państwo jest w stanie wojny (międzynarodowej bądź domowej) lub, gdy przedstawiciele władzy muszą działać natychmiastowo w obronie swojego życia bądź życia innych. Ale nawet w takich przypadkach istnieją powszechnie akceptowane ograniczenia prawne, które mają

zapobiegać nadużyciom. Takie użycie siły ma na celu przeciwdziałanie bezpośrednim skutkom siły użytej przez drugą stronę.

Jednak kara śmierci nie jest obroną własną, nie istnieje bezpośrednie zagrożenie życia. Państwo z premedytacją zabija więźnia, który mógłby zostać ukarany w mniej drastyczny sposób.

Ale czy kara śmierci nie jest ważnym narzędziem państwa do walki z przestępczością?

W zbyt wielu państwach władze wierzą, że naglące problemy społeczne i polityczne da się rozwiązać zabiciem kilku lub nawet setek więźniów. Zbyt wielu obywateli w zbyt wielu krajach jest wciąż nieświadomych faktu, że kara śmierci nie stanowi ochrony społeczeństwa, tylko przyczynia się do brutalizacji życia społecznego.

Badania naukowe nie znalazły przekonującego dowodu na to, że kara śmierci odstrasza od popełnienia przestępstwa bardziej niż inne kary. Wyniki badań relacji między stosowaniem kary śmierci a współczynnikiem zabójstw przeprowadzone dla Organizacji Narodów Zjednoczonych w 1988 roku i uzupełnione w 1996 oraz 2002 roku stwierdzają, że: „...badania nie dostarczyły naukowego dowodu na to, że kara śmierci ma większy efekt odstraszający niż kara dożywotniego więzienia. Jest mało prawdopodobne by udało się uzyskać taki dowód w przyszłości. Hipoteza o odstraszającym działaniu kary śmierci wciąż nie znajduje potwierdzenia”.

Najnowsze dane z krajów, w których zniesiono karę śmierci, nie potwierdzają teorii, że jej zniesienie powoduje jakiegokolwiek szkodliwe efekty. Przykładowo w Kanadzie liczba zabójstw na 100 tys. mieszkańców spadła z maksymalnego wskaźnika 3,09 w 1975 (rok przed zniesieniem kary śmierci za morderstwo) do 2,41 w roku 1980 i od tamtego czasu wartość wskaźnika ciągle spada. W 2003 roku, 27 lat po zniesieniu kary śmierci, liczba zabójstw na 100 tys. obywateli wynosiła 1,73. Wskaźnik ten jest więc o 44 procent niższy niż w 1975 i jednocześnie najniższy w ostatnich trzech dekadach. Mimo, że w 2005 roku wskaźnik liczby zabójstw wzrósł do 2,0 był on wciąż niższy o ponad jedną trzecią od wskaźnika z okresu gdy zniesiono karę śmierci.

Niewłaściwym jest przypuszczenie, że przestępcy popełniający tak poważne zbrodnie jak morderstwa dokonują racjonalnej kalkulacji konsekwencji swoich czynów. Najczęściej morderstwa są dokonywane, gdy emocje przewyższają rozsądek lub pod wpływem narkotyków czy alkoholu. Niektórzy z przestępców popełniających brutalne zbrodnie są nie zrównoważeni lub chorzy psychicznie. Z badań Amnesty International wynika, że co najmniej jeden z dziesięciu więźniów skazanych na śmierć w Stanach Zjednoczonych od 1977 roku cierpiał na poważne zaburzenia psychiczne, które czyniły go niezdolnym do zrozumienia przyczyn i konsekwencji wydanego wyroku śmierci. W żadnym z tych przypadków nie można uznać by strach przed karą śmierci stanowił czynnik odstraszający przed popełnieniem przestępstwa. Ponadto przestępcy mogą decydować się na dokonanie poważnych zbrodni w przekonaniu, że nie zostaną schwytani. Sposobem na ograniczenie przestępczości jest w takich przypadkach zwiększenie prawdopodobieństwa wykrycia przestępstwa oraz aresztowania i skazania winnego.

Brak wyraźnych dowodów na odstrasżający wpływ istnienia kary śmierci wskazuje na bezcelowość i niebezpieczeństwo polegania na tej hipotezie jako podstawowym założeniu, jakie przyjmuje państwo stosując karę śmierci. Kara śmierci jest drastyczną karą, ale nie ma wpływu na spadek przestępczości.

Czy nie ma potrzeby wykonywania wyroków śmierci na niektórych przestępcach by uniemożliwić im powtórne dokonanie zbrodni?

Kara śmierci jako środek uniemożliwiający ponowne dokonanie zbrodni jest „najprostszym” wyjściem. Z natury kary śmierci wynika, że może być wykonana jedynie na przestępcy, który jest uwięziony a tym samym oddzielony od społeczeństwa. Dzięki temu odizolowaniu uniemożliwia się mu dokonywanie przestępstw, więc kara śmierci nie jest potrzebna jako metoda ochrony reszty społeczeństwa.

W przeciwieństwie do kary więzienia, kara śmierci niesie za sobą niebezpieczeństwo nieodwracalnej pomyłki sądowej. Zawsze istnieje ryzyko, że stracony zostanie niewinny człowiek.

Nie jest możliwe stwierdzenie czy więzień, na którym wykonano wyrok śmierci popełniłby ponownie przestępstwo, za jakie został skazany. Egzekucje mają zapobiegać przypuszczalnym przestępstwom, ale wiele z nich może nie zostać popełnionych. Kara śmierci neguje zasadę resocjalizacji przestępców.

Niektórzy twierdzą, że sama kara więzienia nie powstrzymuje przestępców przed powtórny popełnieniem zbrodni po uwolnieniu. Odpowiedzią na to jest rewizja procedur zwolnień warunkowych w ten sposób by uniemożliwiać więźniom powrót do życia przestępczego. Wzrost liczby egzekucji na pewno nie jest dobrym wyjściem.

Czy osoba, która popełniła straszliwą zbrodnię lub zabiła innego człowieka nie zasługuje na śmierć?

Kara śmierci nie może być metodą stosowaną by potępić zabójstwo. Takie działanie państwa stanowi lustrzane odbicie fizycznej przemocy, jakiej dopuścił się przestępca wobec swojej ofiary. Ponadto wszystkie systemy sądownictwa karnego nie są wolne od dyskryminacji i błędów. Żaden system nie jest w stanie zdecydować w sposób sprawiedliwy, nieomylny i konsekwentny, kto powinien żyć a kto powinien umrzeć. Oportunizm, uznaniowe decyzje i opinia publiczna mogą mieć wpływ na etapy postępowania od momentu aresztowania aż do podjętej w ostatniej chwili decyzji o złagodzeniu kary.

Najbardziej charakterystyczną cechą praw człowieka jest to, że są one niezbywalne – przysługują każdemu człowiekowi niezależnie od jego statusu, przynależności etnicznej, religijnej czy pochodzenia. Nie mogą być nikomu odebrane. Prawa człowieka przysługują zarówno najgorszym jak i najlepszym z nas.

Praktyka dowodzi, że gdy kara śmierci jest stosowana niektórzy są zabijani, podczas gdy inni, którzy dopuścili się podobnych lub nawet gorszych zbrodni mogą zostać oszczędzeni. Więźniowie, na których wykonuje się karę śmierci niekoniecznie są tymi, którzy popełnili straszliwe zbrodnie, to też osoby, które były zbyt biedne by wynająć wykwalifikowanych prawników lub takie, które trafiły na surowych oskarżycieli i sędziów.

Czy kara śmierci nie jest potrzebna by zwalczać terroryzm i przestępstwa polityczne?

Przedstawiciele władz odpowiedzialni za zwalczanie terroryzmu i przestępstw politycznych niejednokrotnie podkreślali, że stosowanie kary śmierci może w tym samym stopniu przyczyniać się do hamowania takich zjawisk jak i je podsycać. Wykonywanie egzekucji tworzy męczenników, a pamięć o nich może jednoczyć członków organizacji, do których należeli. Perspektywa egzekucji nie działa odstrasżająco na ludzi gotowych poświęcić życie w imię swoich przekonań – na przykład zamachowcy samobójcy – może za to motywować do takich aktów.

Stosowanie przez władze kary śmierci było także wykorzystywane przez opozycyjne grupy zbrojne dla usprawiedliwiania represji, tym samym nakręcając spiralę przemocy.

Czy przetrzymywanie więźnia przez bardzo długi okres lub nawet dożywotnio nie jest bardziej okrutne niż egzekucja?

Tak długo jak więzień pozostaje przy życiu może mieć nadzieję na to, że zostanie oczyszczony z zarzutów, jeżeli zostanie uznany niewinnym. Egzekucja eliminuje możliwość naprawienia błędów sądowych lub oczyszczenia przestępcy z zarzutów.

Kara śmierci jest specyficzną formą kary pociągającą za sobą konsekwencje nie spotykane w przypadku kary więzienia: okrucieństwo samej egzekucji, oraz okrucieństwo oczekiwania na wykonanie wyroku w celi śmierci – często przez wiele lat – rozmyślając nad planowaną egzekucją.

Co można odpowiedzieć na zarzut wysuwany przez niektóre państwa, że wzywanie do ogólnościwiatowego moratorium na wykonywanie kary śmierci jest kolejną próbą „narzucenia im wartości kulturowych” Zachodu?

Amnesty International z szacunkiem odnosi się do wielości sposobów postrzegania praw człowieka zakorzenionych w różnych kulturach i religiach, wierząc także, że te różne wizje składają się na nasze pojmowanie praw człowieka. Według Amnesty International prawa człowieka są uniwersalne, niepodzielne i współzależne. Mimo, że rozwijały się głównie w świecie zachodnim ich treść wywodzi się z wielu różnych tradycji kulturowych i została uznana przez wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych jako standard, którego zobowiązały się przestrzegać.

Warto zwrócić uwagę na to, że wiele z państw, w których zaprzestano wykonywania kary śmierci znajduje się w różnych regionach świata i panuje w nich odmienna kultura. Stanowi to argument przeciwko twierdzeniu, że zniesienie kary śmierci forsowane jest tylko w jednej z części świata.

Czy sprzeciwiając się karze śmierci Amnesty International krytykuje największe światowe religie, które aprobuje ten wymiar kary?

Największe światowe religie podkreślają w swoich naukach znaczenie miłosierdzia, współczucia i przebaczenia. Amnesty International wzywa do zaprzestania wykonywania kary śmierci w zgodzie z tymi naukami.

Wyznawcy największych światowych religii obecni są w krajach, które wciąż stosują karę śmierci i położone są w różnych częściach świata. Podobnie kraje, w których zniesiono karę śmierci są różnorodne pod względem wyznaniowym. Istnienie kary śmierci nie jest cechą charakterystyczną konkretnej religii, dlatego niesłuszna jest interpretacja, że Amnesty International prowadząc kampanię na rzecz zniesienia kary śmierci działa przeciwko którejkolwiek z religii. Amnesty International jest organizacją, której członkowie wywodzą się z różnych kultur i grup etnicznych z całego świata. Jako organizacja apolityczna za cel swoich działań przyjmuje pracę na rzecz praw człowieka na świecie.

Czy państwo może znieść karę śmierci, gdy popiera ją opinia publiczna?

Powody pozornie silnego poparcia opinii publicznej dla kary śmierci mogą być złożone i nie mieć potwierdzenia w faktach. Gdyby opinia publiczna była lepiej poinformowana na temat kary śmierci i jej stosowania, prawdopodobnie wielu ludzi chętniej poparłoby abolicję.

Stanowisko społeczeństwa wobec kary śmierci jest często upraszczane w badaniach opinii publicznej, które niedostatecznie podkreślają znaczenie stopnia, w jakim opinia publiczna celnie pojmuje ogół zjawisk przestępczych w kraju, ich powody i środki dostępne do zwalczania przestępczości.

Poparcie opinii publicznej dla kary śmierci często opiera się na mylnym przekonaniu, że jest ona skutecznym środkiem w walce z przestępczością. Tak naprawdę opinia publiczna chce efektywnych metod zwalczania przestępczości. Jeśli politycy przedstawiają karę śmierci jako skuteczny środek do walki z przestępczością opinia publiczna domaga się jej wprowadzenia w celu zwalczania problemu. Zadaniem władz jest efektywne zwalczanie przestępczości bez uciekania się do naruszeń praw człowieka.

Opinia publiczna powinna być dobrze poinformowana, poprzez działania edukacyjne i moralne przywództwo państwa, które powinno przedstawiać społeczeństwu zagadnienia związane z prawami człowieka i zwalczaniem przestępczości. Decyzja o zniesieniu kary śmierci powinna

zostać podjęta przez rząd i parlament, nawet wbrew opinii publicznej. Jak dotąd gdy władze decydowały się na wprowadzenie abolicji nie powodowało to protestów społeczeństwa a kara śmierci nie była przywracana.

Władze nie mogą torturować więźnia lub szykanować mniejszość religijną tylko, dlatego że opinia publiczna tego oczekuje. Niewolnictwo było kiedyś legalne i akceptowane. Zakaz niewolnictwa został wprowadzony po latach starań i wysiłków tych, którzy sprzeciwiali się temu zjawisku z przyczyn moralnych.

Czy śmiertelny zastrzyk jest najbardziej humanitarną i bezbolesną metodą wykonywania kary śmierci?

W związku ze stosowaniem śmiertelnego zastrzyku powstaje wiele problemów. Podczas pierwszej egzekucji za pomocą śmiertelnego zastrzyku, która miała miejsce 10 lutego 1998 roku w Gwatemali, osoby odpowiedzialne za podanie zastrzyku długo nie mogły wkuć się w żyłę w celu doprowadzenia trucizny do organizmu Manuel'a Martinez'a Coronado. Wynikało to prawdopodobnie ze zdenerwowania spowodowanego rozpaczliwym płaczem dzieci i żony skazańca. W trakcie egzekucji nastąpiła przerwa w dostawie energii elektrycznej, co zatrzymało przepływ trucizny, w związku z czym więzień umierał 18 minut. Jego męka była transmitowana na żywo przez państwową telewizję. W Stanach Zjednoczonych wiele egzekucji z użyciem śmiertelnego zastrzyku nie przebiegało zgodnie z planem, pojawiały się problemy, ponieważ często żyły skazańców były w złym stanie (przez dożylne zażywanie narkotyków).

Pochodzący z Puerto Rico Angel Nieves Diaz został skazany na karę śmierci za morderstwo popełnione w 1979 roku. Egzekucja poprzez użycie śmiertelnego zastrzyku odbyła się 13 grudnia 2006 roku. Diaz umierał 34 minuty. Zanim zakapturzony (dla ukrycia jego tożsamości) lekarz oznajmił zgon Angel'a Diaz'a trzeba było zaaplikować skazańcowi drugą dawkę trucizny.

Egzekucja odbyła się mimo, że główny świadek oskarżenia wycofał swoje zeznania obciążające Diaza, który do końca nie przyznawał się do winy. Odnosząca się do tego apelacja została odrzucona przez Sąd Najwyższy na godzinę przed egzekucją co poddaje w wątpliwość konstytucyjność obowiązujących na Florydzie procedur związanych ze stosowaniem śmiertelnego zastrzyku.

15 grudnia 2006 roku gubernator Florydy, Jeb Bush zawiesił wykonywanie wyroków śmierci oraz powołał komisję mającą zbadać czy stosowanie śmiertelnego zastrzyku jest zgodne z obowiązującym na Florydzie zakazem stosowania okrutnych kar. W marcu 2007 roku komisja miała przedstawić końcowy raport, a do tego czasu stosowanie kary śmierci zostało wstrzymane. Władze innych amerykańskich stanów także postanowiły zweryfikować zapisy dotyczące stosowania śmiertelnego zastrzyku, co umacnia argument, że kara śmierci poprzez śmiertelny zastrzyk – rzekomo bardziej „humanitarna” – nie jest mniej okrutna niż inne metody.

W Stanach Zjednoczonych od prawie 30 lat stosuje się śmiertelny zastrzyk – pierwsza taka egzekucja miała miejsce w 1982 roku. Od tego czasu około 900 więźniów zostało zabitych przy użyciu tej metody, która zastąpiła krzesło elektryczne, szubienice, komory gazowe i egzekucje przez rozstrzelanie. Mniej więcej po 20 latach od wprowadzenia metody śmiertelnego zastrzyku do prawodawstwa amerykańskiego przyjęły ją także Chiny, Gwatemala, Filipiny (od czerwca 2006 roku na Filipinach obowiązuje abolicja), Tajwan i Tajlandia.

W przypadku użycia śmiertelnego zastrzyku nie występują zjawiska towarzyszące innym metodom egzekucji: okaleczenia ciała i krwawienie spowodowane ścięciem głowy, zapach spalonego ciała w przypadku użycia krzesła elektrycznego, wstrząsający widok i/lub odgłosy podczas gazowania i wieszania oraz niekontrolowane wypróżnienie skazańca. Z tego powodu użycie śmiertelnego zastrzyku jest mniej nieprzyjemne dla osób przeprowadzających egzekucję, jednak istnieje ryzyko zaangażowania personelu medycznego w zabójstwo, co jest sprzeczne z etyką lekarską.

Każda forma egzekucji jest nieludzka. Wszystkie znane metody wykonywania kary śmierci mogą być bolesne i charakteryzują się różnymi efektami ubocznymi. Trzeba także pamiętać, że kara śmierci to nie tylko czas pomiędzy wyprowadzeniem więźnia z celi a egzekucją. Więzień cierpi ze świadomością wyroku od momentu jego zapadnięcia po chwilę gdy traci przytomność i umiera.

Poszukiwanie bardziej „ludzkiej” metody zabijania ludzi jest tak naprawdę poszukiwaniem formy w której kara śmierci będzie bardziej znośna dla osób przeprowadzających egzekucję, dla władz chcących być odbierane jako humanitarne oraz dla społeczeństwa w imię którego dokonuje się zabójstwa.

Wiele materiałów dotyczących kary śmierci oraz innych tematów dostępnych jest na stronach: www.amnesty.org oraz www.amnesty.org.pl.